

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U RIJECI
Korzo 13

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	29.6.2017. 10:18:50
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.
034-07/15-01/60	-04
Uredžbeni broj:	Pril. Vrij.
437-17-6	0

Poslovni broj: 10 UsI-896/15-13

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje
zapisničarki Sanje Misirača i Danijele Romanik Bacanović, u upravnom sporu tužitelja
i , vlasnice obrta

, zastupane po , protiv
tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Gungaša
Mihanovića 9, zastupan po službenim osobama
sudjelovanje zainteresirane osobe .

, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 19. lipnja 2017.,

presudio je

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja rješenja Hrvatske regulatorne
agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-07/14-01/17, URBROJ: 376-04/MB3-15-
10 (DM) od 13. travnja 2015.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika, KLASA: UP/I-344-07/14-01/17, URBROJ: 376-04/MB3-15-10
(DM) od 13. travnja 2015., obustavljen je postupak inspekcijskog nadzora nad
, radi sumnje na zlouporabu usluga operatora pokretne elektroničke
komunikacijske mreže.

Tužitelji su ovom Sudu pravodobno podnijeli tužbu kojom osporavaju zakonitost
odluke tuženika, te u binome navode da tuženik svoje rješenje bazira na krivom zaključku
kada navodi da im . f nije ponudio mogućnost korištenja mobilnih usluga trećim
osobama koje nisu podnositelji zahtjeva, te se pozivaju na odredbu članka 11. stavak 11.
Općih uvjeta poslovanja za mobilne usluge i navode da ime je omogućio da mobilne
usluge koriste treće osobe koje nisu podnositelji zahtjeva i kao dokaz toga da su bile brojne
Obiteljske i Tim tarife u kojima su smjestili pretplatničke broje članova njihove uže i šire
obitelji, njihove dobre prijatelje i poslovne suradnike, na što da su upozorili i i HAKOM,
kada im je . f isključio SIM kartice i kao razlog isključenja naveo „korištenje mobilnih
usluga . a trećim osobama koje nisu podnositelji zahtjeva. Nadalje navodi kako HAKOM u
svom rješenju navodi kako tužitelji ne spore da su usluge koristili na način koji je HT Općim
uvjetima odredio kao zloupotrebu korištenja usluga i da nisu odustali od navedenog
postupanja obzirom da pogrešno smatraju kako se na njih ne primjenjuju Opći uvjeti jer nisu
potpisali pretplatnički ugovor s i da ne znaju od kud zaključak HAKOM-a da nisu
potpisali pretplatnički ugovor s i jer da je točno da su u jednom trenutku imali
potpisano više od sto pretplatničkih ugovora s te da su u trenutku isključenja SIM
kartica imali više od sto SIM kartica kojima su se koristili članovi njihove uže i šire obitelji,
prijatelji, poslovni partneri, te da je istina da su 8. ožujka 2014. do 11. svibnja 2015.

nebrojeno puta tražili usmeno i pismeno odgovor od [redacted] kakvu su to zloupotrebu učinili i da im iz [redacted] taj konkretan odgovor nikad nisu dali i da se [redacted] oglušio na sve njihove pisane zahtjeve da im pojasni o čemu je zapravo riječ i da im je jedino naplaćivao račune i penale, a konkretan odgovor da su dobili pismeno od HAKOM-a ali tek sredinom travnja 2015. od kako im je [redacted] trajno ugasio SIM kartice i da su tada informirani od HAKOM-a da je zloupotreba bila što je [redacted] oglosio prodaju SIM kartica i da ih je [redacted] na to upozorio 7. ožujka 2014., kada im je privremeno isključio sve SIM kartice da bi [redacted] odmah uklonio oglas u kojem je oglosio prodaju nekolicine iskorištenih SIM kartica i čime bi ispunili uvjet iz članka 96. i članka 101. točka 1. Općih uvjeta u kojima stoji da će [redacted] uključiti SIM kartice nakon pružanja dokaza o prestanku razloga za privremeno isključenje. Nadalje navodi da nigdje u Općim uvjetima se decidirano ne navodi da je kupnja SIM kartica zabranjena putem oglasnika i da je korisniku zabranjeno raspolaganje tim karticama, njihovom prodajom putem oglasnika i da je [redacted] upozorio [redacted] na to da bi on uklonio oglas u kojem je nudio SIM kartice i zbog toga što ih [redacted] nikada nije na to upozorio, a [redacted] da je neopravdano obustavio pružanje usluga, da imaju pravo na raskid pretplatničkih ugovora bez naknade i povrat svih neopravdano naplaćenih novčanih iznosa, a [redacted] da je sredinom svibnja 2015., nakon što je upozoren od HAKOM-a na razloge isključenja kartica [redacted] da je uklonio prodaju SIM kartica iz oglasnika koje je kupio i iskoristio nakon što im je [redacted] ugasio sto kartica na proljeće 2014. i stoga predlažu da se poništi rješenje tuženika i zahtijevaju naknadu štete od 4.875,23 kune.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako je osporavano rješenje doneseno temeljem članka 111. i 112. Zakona o elektroničkim komunikacijama i članka 46. i 96. Zakona o općem upravnom postupku, u postupku inspeksijskog nadzora u smislu zloupotrebe i nedopušteno korištenje mobilnih usluga od strane tužitelja, da je riječ o rješenju koje je inspektor elektroničke komunikacije Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti obustavio postupak inspeksijskog nadzora zaključivši kako sukladno odredbama ZEK-a nije ovlašten poduzimati odgovarajuće mjere prema tužiteljima.

Tuženik prvenstveno ukazuje kako je tužba nerazumljiva i ne sadrži tužbeni zahtjev u smislu Odredbe članka 23. Zakona o upravnim sporovima, te navodi da je tuženik suprotno navodima tužitelja utvrdio pravo stanje stvari i sve činjenice koje su od važnosti za donošenje rješenja i da je postupak proveden i konačno obustavljen sukladno Odredbi članka 46. stavak 5. ZUP-a, koji propisuje da kad se tijekom postupka utvrdi da više ne postoje pravne pretpostavke za vođenje postupka da će rješenjem obustaviti postupak i da navodi tužitelja nemaju apsolutno nikakve veze s osporavanim rješenjem kojim je inspektor obustavio postupak inspeksijskog nadzora nad korisnicima jer da inspektor nije ovlašten poduzimati odgovarajuće mjere prema korisnicima, već samo prema operatorima koji ne primjenjuju odredbe Općih uvjeta sukladno ZEK-u i pripadajućim podzakonskim aktima i stoga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

U ovom sporu provedena je rasprava na ročištu održanom 12. lipnja 2017. u prisutnosti tužitelja i službenih osoba tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime je strankama, u smislu odredbe članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

Tužitelji su ustrajali pri navodima iz tužbe i tužbenog zahtjeva, a koja tužba se odnosi na odluku tuženika od 13. travnja 2015., kojom je obustavljen postupak inspeksijskog nadzora nad tužiteljem i nisu imali daljnjih navoda niti dokaznih prijedloga.

Službena osoba tuženika ostala je pri navodima iz odgovora na tužbu.

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavano rješenje tuženika i prvostupanjsko rješenje, te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz predmeta upravnog postupka proizlazi da je tuženik 28. veljače 2014. zaprimio podnesak trgovačkog društva _____, kojim obavještava tuženika kako je po provedenim internim postupcima utvrdio moguću zlouporabu svojih usluga te kršenje Općih uvjeta poslovanja _____ za pružanje usluga u javnoj pokretnoj komunikacijskoj mreži odnosno da je temeljem dostupnih podataka objavljenih na web stranici oglasnika Njuškalo, pronađeno više brojeva različitih operatora koji su ponuđeni na prodaju, na koji način su došli i do tužitelja _____ i vlasnice _____, a, koji nude prodaju brojeva.

Obavljanje poslova inspekcijskog nadzora te ovlasti inspektora, propisano je odredbama članka 111. i 112. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“ broj: 73/08, 90/11, 133/12, 80/13 i 71/14, dalje ZEK), iz kojih odredbi proizlazi da postupanje, ovdje tužitelja ne može biti predmetom inspekcijskog postupka pred tuženikom odnosno da inspektor nije ovlašten poduzimati odgovarajuće mjere prema korisnicima, već samo prema operatorima u slučaju da isti ne primjenjuju odredbe općih uvjeta sukladno ZEK-u i podzakonskim aktima.

Stoga je u pravu tuženik kada je sukladno članku 46. stavak 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“ broj: 47/09), obustavio postupak inspekcijskog nadzora nad tužiteljem, pa se stoga osporena odluka tuženika ocjenjuje zakonitom i trebalo je na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Rijeci, 19. lipnja 2017.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, dipl. iur., v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu (četiri primjerka), u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a).

Dostaviti:

- tužitelju

_____, vlasnice obrta

Stuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, 10 000 Zagreb, R. Frangeša Mihanovića 9

- zainteresiranoj osobi _____

- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

_____, po ovlaštenosti odpravka – ovlaštena službenica:

Sanja Misirača

